

[Ninn-Hansen]

imod, hvad der er foretaget hidtil over for Rhodesia, og det har vi aldrig gjort i nogen drøftelse. Jeg må dog sige, når hr. Johan Philipsen nævner det, at spørgsmålet om, hvorvidt Rhodesia skal være en engelsk koloni eller ej – det blev nævnt, at det var den folkeretlige stilling – vil vi ærlig talt tillade os at se væk fra. Vi mener ikke, Rhodesia skal være en engelsk koloni, og derfor synes jeg, vi helt skal lade det ligge.

Selvfølge skal Rhodesia kunne virke i fremtiden som en selvstændig stat, men hvor velbegrunder det end kunne være med sanktionerne, så rejser sig det spørgsmål: hvilken retfærdighed vil der være forbundet med at fortsætte disse sanktioner? For hvad er sanktioner? Det er en politisk handling af pønal karakter. Dens formål må være, hvis der skal være en mening med den, at fjerne det styre, som landet har. Og hvis man ser sig om, kunne man sikkert finde lande, der opfører sig på en sådan måde, at de bør anses som noget kriminelle.

Uganda har igennem lang tid, indtil der forhåbentlig nu er sket en forbedring, været i køen for at blive placeret som et sådant land, og jeg synes, at Iran er begyndt at kandidere ganske godt.

Men kan man sige, at Rhodesia efter dette valg er et land, der er sådan placeret, at det af os andre skal betragtes som en kriminel stat? Det er selvfølgelig urimeligt over for det store antal vælgere i Rhodesia, der har stemt ved dette valg, urimeligt over for staten og over for disse mennesker.

Derfor vil vi gerne sige: vi ønsker ikke at forlange al ting af udenrigsministeren og regeringen i dag, men ud fra en klar retfærdighedsopfattelse forventer vi, at udenrigsministeren arbejder for at hindre en fortsættelse af sanktionerne. Vi ønsker, at man skal virke for det, vi ønsker også, at dette styre skal have muligheder. Vel, lad der blive forhandlet – det må være rimeligt og rigtigt – med andre lande, inden man taler om anerkendelsen, og regeringen skal også dannes.

Derfor kan jeg heller ikke se, at hr. Jørgen Juniors dagsordensforslag kan vedtages. Vi havde ikke bestemt forud for denne debat, at der skulle fremsættes forslag om motiveret dagsorden. Vi mente egentlig, det var tilstrækkeligt at angive vore synspunkter og så håbe på, at udenrigsministeren og regeringen ville arbejde efter disse retningslinjer. Da der

nu er fremsat et dagsordensforslag, er det dog måske rigtigere, at de tre partier, der har stillet forespørgslen, får tilkendegivet deres opfattelse. Det er ikke et ønske om at forcere noget, der ikke bør forceres, men at angive, at vi respekterer et demokrati, at vi ønsker en retfærdighed og derfor ønsker at fjerne de uretfærdigheder, man vil begå over for befolkningen i Rhodesia, hvis man fortsat vil straffe denne befolkning for noget, der ikke længere er noget grundlag for.

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg har med glæde lyttet til de talere, som har søgt at give et ganske andet billede af forholdene i Rhodesia og udviklingen i Rhodesia end dem, som man i almindelighed har ladet offentligheden tilflyde. Jeg tænker bl. a. på meddelelserne om, at valgdeltagelsen var over 100 pct. visse steder dernede, hvor forklaringen naturligvis var den, at man kunne stemme, hvor man ville, fordi der var visse områder, hvor det var meget betænkeligt at gå hen og stemme. Men at det var sådan det lå, fik man ikke at vide i den danske presse.

Jeg er enig i hvert ord – naturligvis – som min egen ordfører sagde, jeg er også enig med hvert ord, hr. Ninn-Hansen sagde, og jeg er enig med hvert ord, hr. Jørgen Junior sagde, men ikke i hans forslag om motiveret dagsorden.

Da nu de ting om Rhodesia, som jeg synes skal siges, i alt væsentligt er sagt, bliver jeg nødt til at vove mig ud på den samme boldgade, hvor hr. Ninn-Hansen i og for sig med rette angreb hr. Lasse Budtz for at færdes, men jeg synes, vi må tage den del af debatten med også.

Vi har gerne villet medvirke til denne debat for at få fastslået, at vi mener og længe har ment, at den vestlige politik i Afrika stort set er slået fejl. Det har været en forkert politik. Man har støttet de forkerte på de forkerte tidspunkter. Man har gjort det, som hr. Ian Smith meget rigtigt sagde til den amerikanske presse: jeres folk har støttet mordere i mit land. Vi havde engang en dansk statsminister, der kunne sige »morder« til en udenlandsk statschef; der havde været god grund til at gøre det i forbindelse med Rhodesia, for man har i Rhodesia udført mordgerninger af den modbydeligste art, rigeligt forsynet som man er med sovjetvåben af den